

Sygn. akt VIII U 927/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy - Klimek
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2019 r. w Gliwicach

sprawy A. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wymiar zaległych składek

na skutek odwołań A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 11 marca 2016 r. **nr** (...)

26 listopada 2018 r. **nr** (...)

1. umarza postępowanie z odwołania od decyzji z dnia 11 marca 2016 r. w zakresie nieobjętym decyzją zmieniającą z dnia 26 listopada 2018 r.;
2. oddala odwołania w pozostałym zakresie;
3. odstępuje od obciążenia odwołującego kosztami procesu.

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek

Sygn. akt VIII U 927/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 11 marca 2016 r. (nr (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., powołując się na art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, stwierdził, że A. D. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – wraz z odsetkami – w łącznej wysokości 56 549,58 zł.

A. D. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej uchylecia w całości i ponownego przeliczenia salda konta płatnika z uwzględnieniem wpłat własnych oraz wpłat dokonanych przez Pierwszy Urząd Skarbowy w G., który

proceedi postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez (...) Oddział w Z. Odwołujący podniósł, że nie zgadza się z kwotami wyliczonymi i podawanymi jako zaległość, ponieważ organ rentowy nie rozliczył dokonanych przez niego wpłat i kwot ściąganych w egzekucji. W treści odwołania wskazał przykładowe kwoty wpłat i okresów składkowych.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (...) Oddział w Z. wskazał, że zaskarżona decyzja określa stan rozliczeń należności dokonany w dniu 11 marca 2016 r. na podstawie zaewidencjonowanych w systemie informatycznym ZUS danych, na podstawie wypełnionych i przekazanych przez płatnika dokumentów rozliczeniowych, jak też wpłat, które zostały zidentyfikowane i zaewidencjonowane na koncie rozliczeniowym na dzień 11 marca 2016 r., w tym także z uwzględnieniem wpłat przywołanych przez skarżącego w odwołaniu. W uzasadnieniu organ rentowy odniósł się do konkretnych kwot wymienionych w odwołaniu jako dokonane wpłaty.

Po zapoznaniu się z opiniami biegłej z zakresu rachunkowości wydanych w toku postępowania przed tut. Sądem (sygn. VIII U 927/16) organ rentowy przeprowadził szczegółową analizę rozliczenia konta odwołującego płatnika celem uwzględnienia kosztów egzekucyjnych, które nie zostały ujęte w pierwotnym rozliczeniu. W wyniku analizy i korekty księgowania (...) Oddział w Z. wydał w dniu 26 listopada 2018 r. decyzję nr (...) zmieniającą zaskarżoną decyzję z 11 marca 2016 r. i wniósł o umorzenie postępowania z odwołania od ww. decyzji w zakresie nieobjętym decyzją zmieniającą z 26 listopada 2018 r. W decyzji zmieniającej z 26 listopada 2018 r. organ rentowy stwierdził, że A. D. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – wraz z odsetkami – w łącznej wysokości 39 229,87 zł.

A. D. odwołał się od decyzji z 26 listopada 2018 r., podtrzymując zarzuty podnoszone w postępowaniu z odwołania od decyzji z 11 marca 2016 r.

Sąd połączył sprawy o sygn. VIII U 927/16 oraz VIII U 51/19 do wspólnego rozpoznania pod sygn. VIII U 927/16.

Sąd ustalił, co następuje:

Zaskarżoną decyzją 11 marca 2016 r. (...) Oddział w Z. stwierdził, że A. D. zalega na dzień 11 marca 2016 r. z zapłatą należności z tytułu składek w łącznej wysokości 56 549,58 zł, w tym:

- na ubezpieczenie społeczne za okres 06/2007 – 06/2012 w kwocie 30 131,11 zł plus odsetki w kwocie 15 588 zł, koszty upomnienia w kwocie 79,20 zł i koszty egzekucyjne w kwocie 47 zł;
- na ubezpieczenie zdrowotne za okres 01/2007 – 07/2012 w kwocie 6874,30 zł plus odsetki w kwocie 3270 zł, koszty upomnienia w kwocie 52,80 zł i koszty egzekucyjne w kwocie 14,30 zł;
- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres 03/2008 – 12/2011 w kwocie 349,27 zł plus odsetki w kwocie 132 zł, koszty upomnienia w kwocie 8,80 zł i koszty egzekucyjne w kwocie 2,80 zł.

A. D. nie zgodził się z ww. decyzją i wniósł odwołanie. Podniósł, że nie zgadza się z kwotami wyliczonymi i podawanymi jako zaległość, ponieważ organ rentowy nie rozliczył dokonanych przez niego wpłat i kwot ściąganych w egzekucji. W szczególności zwrócił uwagę, że 11 czerwca 2008 r. dokonał wpłaty na kwotę 2341,21 zł podając, że jest to składka za czerwiec 2007 r., natomiast organ rentowy zaliczył mu tę wpłatę na poczet składki za maj 2007 r., podczas gdy za ten miesiąc dokonał osobnej wpłaty w kwocie 2177,87 zł. Ponadto podkreślał, że w piśmie organu rentowego z 31 grudnia 2010 r. poinformowano go, że jego zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na dzień 31 grudnia 2010 r. wynosi 3487,56 zł, natomiast z zaskarżonej decyzji wynika, że na ten dzień jego zadłużenie z tego tytułu wynosiło 4806,18 zł, co w jego ocenie jest niemożliwe z uwagi na dokonywanie spłat zaległości.

W toku postępowania (...) Oddział w Z. wyjaśniał, że kserokopia wpłaty z 11 czerwca 2008 r. na kwotę 2341,21 zł zawierała nieczytelny deklarowany okres – wyglądał na poprawiony przez odwołującego z (...) na (...). Wobec braku

przedłożenia przez odwołującego oryginału dowodu wpłaty bądź wyciągu z banku, ww. kwota została zaksięgowana zgodnie z przepisami na okres (...) jako należność główna 1927,87 zł i odsetki 250 zł. Pozostała po zaksięgowaniu miesiąca 05/2007 kwota została następnie zaksięgowana na kolejny okres składkowy, tj. (...) – należność główna 146,34 zł i odsetki 17 zł. Z kolei druga wpłata płatnika z tego dnia (11 czerwca 2008 r.) w kwocie 2177,87 zł również oznaczona za okres (...) została zaksięgowana zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na najstarsze zaległości na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...).

Organ rentowy podał również, że różnica pomiędzy zaległościami podanymi w piśmie z 31 grudnia 2010 r. w stosunku do wysokości zaległości określonych w zaskarżonej decyzji wiąże się z ponownym rozliczeniem konta, które miało miejsce przed wydaniem zaskarżonej decyzji, w wyniku którego stan konta uległ zmianie z uwagi na uwzględnienie w rozliczeniu dwa razy tej samej wpłaty na kwotę 82,43 zł z 15 grudnia 2010 r.

W celu ustalenia prawidłowości rozliczenia konta odwołującego płatnika przez organ rentowy i ustalenia wysokości jego zaległości składkowych, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości.

Opinię w sprawie sporządziła biegła z zakresu rachunkowości S. S..

W opinii z 30 maja 2018 r. (k.100-142) biegła S. S. przedstawiła szczegółowe zestawienia wyliczonych kwot stanowiących zaległości składkowe odwołującego w spornym okresie i podała, że wyliczenia zaliczanych wpłat przez organ rentowy, co o sposobu naliczania odsetek oraz rozdysponowania wpłat pomiędzy kapitał, odsetki i koszty były prawidłowe. Ponadto wskazała, że występują różnice pomiędzy zestawieniem wpłat egzekucyjnych sporządzonym przez urząd skarbowy a zestawieniem przedłożonym przez organ rentowy, które polegają głównie na niespójności kwot za dane okresy, ich brak lub wcześniejszą datę wpłaty w ZUS, niżeli przelewu dokonanego przez urząd skarbowy. Zdaniem biegłej błędnie rozliczono wpłaty z 11 czerwca 2008 r. na kwotę 2341,21 zł na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych – stanowisko to podtrzymała w opinii uzupełniającej z 17 października 2018 r. (k.168-170). Biegła podała, że zgodnie z jej wyliczeniami zadłużenie odwołującego na 11 marca 2016 r. prezentuje się następująco:

- zaległości z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych: $45\ 434,50\ \text{zł} - 2156,50\ \text{zł} - 1042,80\ \text{zł} = 42\ 235,20\ \text{zł}$, tj. zadłużenie wyliczone przez biegłą minus korekta z tytułu błędnego rozliczenia składki z 11 czerwca 2008 r. minus korekta z tytułu różnicy rozliczeń pomiędzy ZUS a US;
- zaległości z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych: $10\ 707,41 - 2494,67\ \text{zł} = 8212,74\ \text{zł}$, tj. zadłużenie wyliczone przez biegłą minus korekta z tytułu różnicy rozliczeń pomiędzy ZUS a US;
- zaległości z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych: $481,88\ \text{zł} - 123,43\ \text{zł} = 358,45\ \text{zł}$, tj. zadłużenie wyliczone przez biegłą minus korekta z tytułu różnicy rozliczeń pomiędzy ZUS a US.

Po zapoznaniu się z opiniami biegłej z zakresu rachunkowości wydanych w toku przedmiotowego postępowania przed tut. Sądem, organ rentowy przeprowadził szczegółową analizę rozliczenia konta odwołującego płatnika celem uwzględnienia kosztów egzekucyjnych, które nie zostały ujęte w pierwotnym rozliczeniu. W wyniku analizy i korekty księgowania (...) Oddział w Z. wydał w dniu 26 listopada 2018 r. decyzję zmieniającą zaskarżoną decyzję z 11 marca 2016 r. W decyzji zmieniającej z 26 listopada 2018 r. organ rentowy stwierdził, że A. D. zalega na dzień 26 listopada 2018 r. z zapłatą należności z tytułu składek w łącznej wysokości 39 229,87 zł, w tym:

- na ubezpieczenie społeczne za okres 06/2007 – 06/2012 w kwocie 19 125,15 zł plus odsetki w kwocie 14 496 zł, koszty upomnienia w kwocie 17,60 zł i koszty egzekucyjne w kwocie 420,20 zł;
- na ubezpieczenie zdrowotne za okres 01/2007 – 07/2012 w kwocie 2561,35 zł plus odsetki w kwocie 1835 zł, koszty upomnienia w kwocie 17,60 zł i koszty egzekucyjne w kwocie 127,70 zł;

- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres 03/2008 – 12/2011 w kwocie 349,27 zł plus odsetki w kwocie 247 zł, koszty upomnienia w kwocie 8,80 zł i koszty egzekucyjne w kwocie 24,20 zł.

A. D. odwołał się od decyzji z 26 listopada 2018 r., podtrzymując zarzuty podnoszone w postępowaniu z odwołania od decyzji z 11 marca 2016 r.

W piśmie z 28 marca 2019 r. (k.218) (...) Oddział w Z. wyjaśnił, że rozbieżność stanu zaległości (różnice dotyczące okresu i wysokości zadłużenia na koncie) za okresy ujęte w zaświadczeniu z 31 grudnia 2010 r. oraz w zaskarżonej decyzji z 26 listopada 2018 r. wynikają z faktu, że każdy z tych dokumentów obrazuje stan na koncie płatnika według stanu na inny dzień, tj. wskazuje jaki był stan zaległości na koncie odpowiednio według stanu dokumentów na dzień 31 grudnia 2010 r. i 26 listopada 2018 r. Na różnice te miały wpływ wszelkie korekty dokumentów rozliczeniowych dokonanych od 31 grudnia 2010 r. do dnia wydania decyzji z 26 listopada 2018 r., a zatem nie ujętych w zaświadczeniu z 31 grudnia 2010 r.

Ustalono, że system informatyczny ZUS, po dokonaniu wpłat przez płatników składek, automatycznie dokonuje zaliczenia tych kwot na poszczególne zaległości i oblicza odsetki. Pracownicy organu rentowego mogą wymusić zmianę w systemie poprzez wprowadzenie nowej informacji, tzw. noty.

W toku postępowania sądowego świadek M. M., będąca pracownicą (...) Oddział w Z. w dziale ds. rozliczeń, po otrzymaniu przez organ rentowy opinii biegłej S. S. sporządziła stosowne noty na koncie odwołującego. W szczególności były to korekty, które wiązały się z egzekucją przeprowadzoną przez urząd skarbowy. Biegła dostarczyła bowiem wpłaty dokonane przez odwołującego na rzecz urzędu skarbowego, gdzie były wskazane konkretne tytuły i szczegółowe informacje dotyczące wpłaty. Wprowadzone w ten sposób noty zawierały już szczegółowe informacje co do wpłaty na poczet poszczególnych zaległości, odsetek i kosztów. W konsekwencji wydano decyzję zmieniającą z 26 listopada 2018 r., która zawierała prawidłowe wyliczenia zaległości odwołującego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, opinii biegłej S. S. z 30 maja 2018 r. (k.100-142) i opinii uzupełniającej z 17 października 2018 r. (k.168-170), pisma Naczelnika I Urzędu Skarbowego w G. z 19 lutego 2019 r. (k.210-212), zeznań świadka M. M. (nagranie z rozprawy z 7 marca 2019 r. m.1.32 i n. k.229).

Sąd uznał, że zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający do rozstrzygnięcia merytorycznego sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonego nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności, w związku z częściową zmianą przez organ rentowy zaskarżonej decyzji w zakresie wyliczonych kwot zaległości składkowych, Sąd – na podstawie art. 477¹³ k.p.c. – umorzył postępowanie z odwołania od decyzji z 11 marca 2016 r. w zakresie nieobjętym decyzją zmieniającą z 26 listopada 2018 r.

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu jest zadłużenie ubezpieczonego z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, bowiem (...) Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z 26 listopada 2018 r. – zmieniającą wcześniejszą zaskarżoną decyzję z 11 marca 2016 r., stwierdził, że odwołujący zalega z zapłatą należności z tytułu składek w łącznej wysokości 39 229,87 zł, w tym na ubezpieczenie społeczne za okres 06/2007 – 06/2012, na ubezpieczenie zdrowotne za okres 01/2007 – 07/2012 oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres 03/2008 – 12/2011.

W przedmiotowej sprawie odwołujący nie kwestionował samego obowiązku opłacania składek ani okresów za jakie zostały wymierzone, a jedynie wysokość zaległości w jakiej zostały ustalone przez ZUS.

Nie jest kwestią sporną, że skarżący jest płatnikiem składek.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym, regulują przepisy ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 300), zwanej ustawą systemową.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i 5 oraz art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt. 1 i 4 ustawy systemowej, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Obowiązek ubezpieczenia powstaje od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego rozwiązania dla pracowników oraz od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Po myśli art. 36 ust. 1 wyżej powołanej ustawy systemowej, każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek zgłoszenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą spoczywa na tej osobie (ust.3). z kolei pracownika do ubezpieczeń zgłasza jego pracodawca (ust. 2).

Natomiast po myśli art. 17 w związku z art. 46 ustawy, płatnik składek obowiązany jest według zasad wynikających z przepisów niniejszej ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu świadczeń następuje w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA.

Po myśli art. 47 ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc.

Zgodnie zaś z treścią art. 48 tejże ustawy, jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolnionym, organ rentowy dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji, bez uwzględnienia wypłaconych płatnikowi świadczeń, zawiadamiając go o tym. Jeżeli po wymierzeniu składek z urzędu płatnik złoży deklarację rozliczeniową, organ rentowy koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji z uwzględnieniem wykazanych w niej świadczeń.

Powyższe obowiązki płatnika, wynikają wprost z przepisów ustawy, nie ma zatem potrzeby nakładania na niego takiego obowiązku z drodże decyzji. Przepisy te mają charakter bezwzględnie obowiązujący.

Natomiast w przypadku nie wywiązania się przez płatnika składek ze swojego obowiązku, organ rentowy ma prawo do samodzielnego wydania stosownej decyzji ustalającej wysokość zaległych składek i wezwać do ich opłacenia, a następnie do ściągnięcia ich w drodze egzekucji.

Podstawę prawną stanowi tu z art. 83 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności:

- 1) zgłaszania do ubezpieczeń społecznych;
 - 1a) ustalania płatnika składek;
- 2) przebiegu ubezpieczeń;
- 3) ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek;
 - 3a) ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek;
- 4) ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych;
- 5) wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Po myśli art. 23 ust. 1 ustawy, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.) z wyłączeniem art. 56a.

Zasady rozliczania i księgowania wpłat na kontach płatników składek reguluje natomiast rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 78, poz. 465 ze zm.).

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie wykazało jednoznacznie, iż organ rentowy dokonał ostatecznie prawidłowych wyliczeń zaległości składkowych odwołującego płatnika.

(...) Oddział w Z. wprawdzie w pierwszej z zaskarżonych decyzji – z 11 marca 2016 r. – w wyliczonych kwotach zaległych składek nie uwzględnił wszystkich wpłat i kosztów egzekucyjnych, jednakże po zapoznaniu się z wydanymi w toku procesu opiniami biegłej z zakresu rachunkowości, organ rentowy przeprowadził szczegółową analizę rozliczenia konta odwołującego płatnika, w wyniku której wydał w dniu 26 listopada 2018 r. decyzję zmieniającą zaskarżoną decyzję z 11 marca 2016 r. W ramach analizy konta odwołującego świadek M. M., będąca pracownicą (...) Oddział w Z. w dziale ds. rozliczeń, sporządziła stosowne korekty, które wiązały się z egzekucją przeprowadzoną przez urząd skarbowy. Biegła dostarczyła bowiem wpłaty dokonane przez odwołującego na rzecz urzędu skarbowego, gdzie były wskazane konkretne tytuły i szczegółowe informacje dotyczące wpłaty. Wprowadzone w ten sposób noty zawierały już szczegółowe informacje co do wpłaty na poczet poszczególnych zaległości, odsetek i kosztów.

W ocenie Sądu ww. wyliczenia, które stały się podstawą wykazanych w zaskarżonej decyzji z 26 listopada 2018 r. kwot zaległości składkowych odwołującego, są prawidłowe i sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Sąd nie uwzględnił zarzutów podnoszonych przez odwołującego dotyczących nieprawidłowego zaksięgowania wpłat z 11 czerwca 2008 r. Zdaniem Sądu rają ma w tej sytuacji organ rentowy, który wskazał, że kserokopia wpłaty z 11 czerwca 2008 r. na kwotę 2341,21 zł zawierała nieczytelny deklarowany okres, przypominający przerobienie (...) na (...). Wobec braku przedłożenia przez odwołującego oryginału dowodu wpłaty bądź wyciągu z banku, ww. kwota zasadnie została zaksięgowana na okres (...) jako należność główna 1927,87 zł i odsetki 250 zł, a pozostała po zaksięgowaniu miesiąca 05/2007 kwota na kolejny okres składkowy, tj. (...) – należność główna 146,34 zł i odsetki 17 zł. Słusznie też organ rentowy postąpił z drugą wpłatą płatnika z tego dnia (11 czerwca 2008 r.) w kwocie 2177,87 zł również oznaczoną za okres (...), która została zaksięgowana zgodnie z rozporządzeniem na najstarsze zaległości na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego ((...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...)).

Należy podkreślić, że odwołujący w żaden sposób nie wykazał, by wpłaty dokonane 11 czerwca 2008 r. były oznaczone zgodnie z jego twierdzeniami. Odwołujący przedstawił jedynie kserokopie wpłat, z których potwierdzenie wpłaty na kwotę 2341,21 zł zostało poprawione w zakresie zadeklarowanego okresu – z (...) na (...). Nie przedłożył natomiast oryginału potwierdzenia wpłaty, ani też wyciągu z banku.

Wskazać należy, że to na odwołującym, a nie na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia, że kwoty składek zostały źle wyliczone. Jedną z zasad w postępowaniu cywilnym, a takim również jest postępowanie z zakresu ubezpieczeń społecznych, jest bowiem zasada kontrydiktoryjności, zgodnie z którą to na stronach spoczywa ciężar dowodzenia swoich racji. W myśl art. 6 kodeksu cywilnego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem w niniejszej sprawie ciężar udowodnienia ww. nieprawidłowości spoczywał na odwołującym.

W ocenie Sądu nie zasługiwały na uwzględnienie również zarzuty odwołującego co do różnicy zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne wykazanego w zaświadczeniu organu rentowego z 31 grudnia 2010 r., a wynikającego z zaskarżonych decyzji. W tej kwestii Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, który wyjaśnił, że rozbieżność stanu zaległości za okresy ujęte w zaświadczeniu z 31 grudnia 2010 r. oraz w zaskarżonej decyzji z 26 listopada 2018 r. wynikają z faktu, że każdy z tych dokumentów obrazuje stan na koncie płatnika według stanu na inny

dzień, tj. wskazuje jaki był stan zaległości na koncie odpowiednio według stanu dokumentów na dzień 31 grudnia 2010 r. i 26 listopada 2018 r. Trafnie wskazywał organ rentowy, że na różnice te miały wpływ wszelkie korekty dokumentów rozliczeniowych dokonanych od 31 grudnia 2010 r. do dnia wydania decyzji z 26 listopada 2018 r., a zatem nie ujętych w zaświadczeniu z 31 grudnia 2010 r.

Reasumując, ubezpieczony nie podważył w toku postępowania prawidłowości wydanej decyzji zmieniającej z 26 listopada 2018 r. Tym samym należało uznać, że wysokość zaległych składek została ustalona prawidłowo. W tej sytuacji, przy istnieniu zaległości w opłacaniu składek organ rentowy słusznie wyliczył wysokość odsetek i obciążył skarżącego odsetkami.

Mając powyższe rozważania na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd w pkt 2 oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., odstępując od obciążenia nimi odwołującego. W ocenie Sądu, w niniejszym postępowaniu wystąpiły szczególnie uzasadnione przypadki, uzasadniające zastosowanie ww. przepisu – trudna sytuacja materialna odwołującego oraz pozostawanie w przekonaniu o zasadności swoich racji. Odwołujący w chwili obecnej nie prowadzi działalności gospodarczej. Jest zatrudniony w wymiarze 1/8 etatu u swojej córki i osiąga z tego tytułu dochód w wysokości około 400 zł miesięcznie. Mieszka razem z żoną i córką i pozostaje na ich utrzymaniu.

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek